

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a esse de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Fóies, candu concedu ajutóriele. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl. pe $\frac{1}{4}$ 3 fl v.a. Tieri esterne 16 fl. v. a. pe unu anu sén 40 doidiceri, or 3 galbini mon. sunatória. Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie ad. cam 10 vorbe mari sén mici inserate se ceru 8 cr. Taxa timbrala e 30 cr. de fisare publicare. Faradepunerea acestui pretiu inainte nu se voru mai primi publicari.

Nr. 28.

Brasovu, 22/10 Aprilu, 1865.

Anulu XXVIII.

MONARCHIA AUSTRIACA.

Dela senatulu imperialu.

Sied. 41 din 31 Martiu. (Continuare.)

Min. cav. de Schmerling respinge imputarile facute de Kaiserfeld, ca regimulu ar' fi neactivu si lasu intru resolvirea constitutiunii, se provoca la activitatea s'a de mai inainte, si si descopere natur'a procederii s'ale, care e, ca in fine procede mai multu ofensivu ca defensivu.

In caus'a Ungariei regimulu a fost de convingere, ca unele cestiuni nu se potu deslegá repede, ci trebuie mai multu se contribue tempulu la deslegarea loru, care toté le mediulocesce si toté le imbländiesce. Dica cine ce va dice, inse asta parere si are justificarea s'a. Facia cu diet'a Ungariei nu pote se fia buna alta politica, decatu numai o-o aduce acolo, ca se se recunoscă constitutiunea imperiala. Kaiserfeld aduce numai principia pentru deslegarea causei ung., inse regimulu are se puna in praca principiale, si spre scopulu acest'a sunt de lipsa o multime de pasi, cari sunt imprenutati cu dificultati singulare.

Kaiserfeld dice, ca constitutiunea imp. facia cu Ungaria se se efectuase, si de alta parte desemna punctuluseu de-vedere: a recunoscere si dreptulu p. ungurescu. Ce e, ceea ce se numesc dreptulu ungurescu? La o partita mare in Ungaria dreptulu acest'a sunt legile din 1848. Intrebucum, cum se pote uni recunoscerea legilor din 1848 cu asiadiarea constitutiunei nostre de base a dreptului publicu? (Bravo! preste bravo!) Kaiserfeld dice, ca impacarea cu Ungaria se se face dupa idea fundamentala a constitutiunii nostre; impacarea nu e alt'a, decatu convingerea poporului ungurescu si a dietei lui, cumca trebuie se se faca o revisiune serioasa in legile din 1848, delaturanduse dintr'ensele totu, ce sta in contradicere cu constitutiunea nostra (numai?) si acésta inca inainte de a se recunoscă valórea aceloru legi. Est'a e si punctulu de mancare alu guvernului, si déca dep. Kaiserfeld precepe impacarea in sensulu acésta ei intindemu man'a cu tota bucuria la colucrare comuna. — Inse in Ungaria nu visésa ómenii de astnfeliu de impacare. Comuca opositiunea senatului imperialu merge mana in mana cu fractiunea liberala din Ungaria potu se dechiaru pe facia, ca din partea regimului totu asemenei simtiamente se nutrescu. (bravo! bravo!) „Pentru partit'a asia numita vechia conservativa nu avem nicio cea mai mica simpatia, ci din contra i recunoscemu de cei mai neimpacati antagonisti, si uneltirile loru se vedu si in cas'a acésta. In fine face observarea in numele intregului regim la cuvintele lui Kaiserfeld: cumca intr'o parte a imperiului si anumitu in Ungaria Mai. S'a imp. Austria ar' fi numai domitoriu faptiou, ca cu tota, ca momentulu celu serbatorescu alu incoronarii lipsește, elu inse nu pote dà legaturei, care léga pe Ungaria de domitoriu seu legitimu, decatu singuru numai o ungere deosebita, coronarea nu e conditiunea legitimitatii. Mai. S'a se recunoscă in presentu pe Senatul de regel legitimu din Ungaria. (bravo! generalu.) Elu se recunoscă ca atare de catra toti ungurenii leiali si credu, ca nimene nu se va afla aici, care nu va respică o parere in toma asemene (bravo! infocate!).

Kaiserfeld observesa dlui ministrn, ca n'a disu, cumca Mai. S'a ar' fi imperatu numai in diumetatea imperiului seu, elu se tiene de aceia, cari privescu pe Mai. S'a de domitoriu deplinu ca imperatu alu intregului seu imperiu, ci elu a disu: „ca Mai. S'a imperatulu se privesc de catra o parte a supusilor sei inca totu numai ca domitoriu faptiou.“ Schmerling replica, ca si elu a disu numai atata (in stang'a asia e!).

*) Observamu, ca extractulu supliesce totu cadrulu vastloru cuventari; déca o parte a on. publicu pretinde a fi informată bine de cele ce se petrecu colo susu, si bine face. — R.

V. cancel. ungurescu de Beké referesa, cumca bugetulu pentru Ungaria din partea guvernului provincial se fipsase cu 14,400.000, la cancelaria s'a redusu la 12,071.000 si totusi comisiunea de financa a mai subtrasu 71.000. Cere, ca se fia de ajunsu a se trage 500.000, la care se invoiesce si cancelari'a, inse nu se primi.

Budgetulu canc. Ardélului.

Ref. Brestl propune bugetulu scadiutu de comisiune ca ordinariu suma de 2,900.000 ca extraordinariu 250.000 cu totalu 3,150.000 (pe candu regimulu propusese 3,543.391). Presedintele deschide desbaterea generala, oratori inscrisi erau: Puscariu, Alduleanu, Teutsch contra; si Schuler pentru propunerea comisiunii.

Dep. Pusoar iu recunoscă atatu importantia catu si orginti'a punerii in ordine a economiei de statu, prin urmare si necesitatea reducerii bugetului, totusi cu chipulu si modulu, in care s'a scadiutu bugetulu Ardélului nu se pote impacă, fiinduca Ardélului in proportiune cu celealte provincii s'a subtrasu pre multa, apoi dupa „T. R.“ urmésa:

„Comitetulu, dice elu, recerinti'a totala pentru cancelari'a aulica trans. in suma de 3,543.191 fl. o afila prea mare, ca-ci pe longa anulu tr. e cresouta cu 10% ér' pelonga an. 1862 cu 21% si ca-ci spesele din estu anu pentru cancelari'a aulica trans. facia cu ale altoru tieri sunt forte mari. Déca partea din urma a acestui asertu este exacta, voiu cercá si voiu documenta infacisondu cifrele, ér' catu pentru partea antai'a a assertului, ca bugetulu canclariei aulice trans. este in necurmată crescere, e adeverata; inse trebuie se se scia apretiui si causele acestei cresceri. Regimulu trans. din an. 1861, in nesunti'a s'a de a reduce tota la an. 1847, intre altele a cercatut a restitui institutiunile cele vechi municipale cu tota consecuintele loru, cu lefile etc. Deci, dominiloru, se fia óre cine va in acestu senatul imperialu de parerea aceea, ca in Transilvania trebuie reduse tota la an. 1847, me indoiescă forte; pote nu atatu in interesulu finanziérulu trans., catu alu celor imperiale. Ca-ci déca s'aru reduce tota la an. 1847, atunci si fintantile generale austriace in loculu celor 15 mil., ce curgu acum din Transilvania, aru primi pote 3-4 mil. Ér' de atunci, dominiloru, tempurile s'au schimbatu. Noi voim asemenea institutiuni cu Dvóstra, dar' pretindemu si asemenea recerintie. Guvernul de acum a trebuitu se marésca cu incetul lefile cele mici, provenite din reducecea la an. 1847, — ceea ce au si facutu din anu in anu. Dar' lefile acestea inca cu multu n'au ajunsu acolo, ba pote in unele privintie nici la catimea diumetate, decum sunt in tierile dincóce de Lait'a.“ Apoi trecundu la motivele comitetului, afila, ca acel'a a micsiorat uale spese, ca-ci n'aru veni a se acoperi din midiulocel imperiului, ci dintr'ale tieriei, precum d. e. 100.000 fl. pentru diet'a trans., pentru cari comitetulu crede, ca neamul poté multiam cam cu 30.000 fl. „E cunoscutu de comunu, ca Mai. S'a imperatulu, Principele nostru prin diplom'a din Octobre si patent'a din Februarie a restauratu constitutiunea oea vechia trans., cu rezervarea acelorui afaceri comune, ce le pertractam aici in senatulu imperialu. Prin urmare tier'a Transilvania are dieta propria cu sfer'a de activitate a senatului imp. redusu. Pana acum celu pucinu inca n'amur avutu nici o dieta ca cele provinciale din Bucovina, Stiri'a etc. Candu vomu simti necesitatea unei atari diete, atunci de siguru nu vomu pretinde pentru ea midiulocel imperiului. De astadata, dominiloru, este adunata in Transilvania o dieta cu competinti'a, cu sfer'a de activitate a senatului imperialu redusu, si de aceea avem ocausa a pretinde spesele acestei diete, precum se si intempla, din midiulocel imperiului.“ Adeveratu, ni se va obiecta, ca Transilvania nu e asiá mare ca teritoriul senatului imperialu redusu. Acésta e adeveratu, dar' noi nici ca pretindemu, nici ca luamu atatea spese ca senatulu imperialu redusu. Si déca cumva in proportiune pretindemu pentru diet'a nostra spese mai mari, apoi se se considere, ca pote tierile dincóce de Lait'a érasi au alte institutiuni, care pretindu spese mai mari, si care pote ca noi nu le avem de

locu. De altmintrea voiu ilustrá acésta proportiune inca si prin alte exemple. Dóue preture (Bezirksämter), un'a cu 2-3 miluri \square cu 5000 suflete, alt'a cu 20 mile \square si 30-40,000 suflete, cari ambe costau totu atat'a. Se va dice, ca la un'a sunt mai pucini amplioati etc.; dar' in asemenea mesura Transilvani'a are si mai pucini deputati dietali. — Transilvani'a a luatua asupra si tóte sarcinile imperiului, precum unele din datoriele de statu, din subventioni s. a. Prin urmare si imperiulu se cuvine se pórte servitutile constitutiunale ale Transilvaniei. De altmintrea cestiunea acésta nu se póté pertractá cu pripire si numai asiá ex incidenti; póté se va desbate in Pest'a, in Zagrabia si analogu si in Transilvani'a. Elu (Puscariu) nu e de parerea colegului seu Baritiu, ca ablegatii trans. din senatulu imp. se afla acolo n u m a i a d h o c , din contra trebuie se declare, ca acei'a au venit in modu definitivu, cu deplin'a convictiune si sperantia, ca si pe venitoriu voru remané aici cu statornicia; dar' nu impedeca, că se nu se venture cestiunile acestea si in dietele acelor tieri si se se resólve in contielegere cu corón'a si cu senatulu imperialu; dar' a aduce asiá ex incidenti o hotarire, ca senatulu imp. redusu, adica diet'a Transilvaniei, provediutu numai cu 26 deputati, ajunge, aceea crede ca nu se póté sustiené si afirmá numai asiá. — Totu asiá se are lucrulu si facia cu spesele pentru cartile funduarie (Grundbücher). Afacerea acésta este o afacere juridica, si déca justiti'a in tóta monarchi'a se platesce din midiulócele imperiului, pentru aceea e cu dreptulu, că si cartile funduarie trans. se se sustienă din spesele statului. „Dintr'alte domnii mei — continua oratorulu, ce s'aru reflectá, candu si diet'a trans. aru adoptá principiulu statoritu de comitetulu finantialu, că se nu se chieltuésca cu nimicu mai multu, decum sunt veniturile? Transilvani'a aru dice: Noi tóte veniturile tierei nóstre vi leamu datu vóue, si n'avemu, de unde se platimu cele 60.000 pentru cartile hotareloru, nu damu cele 60.000; adeveratu ca atunci nu vomu avé carti de hotaru, nu vomu avé creditu, nu vomu avé oca-siune a face detorii, tiér'a póté ca se va seraci. Dar' óre patimi-va numai tiér'a, ér' imperiulu nu va patimi nimicu, acésta e o intrebare, la carea póté se-si respunda ori oine. Nu vomu dá cele 60.000 fl., dar' imperiulu nu va primi de 3, 4, 5 ori cate 60.000 fl. taose de transcriere, si apoi, domniloru, e rea economi'a aceea, candu cine-va nu da unu fiorinu, care l'aru recastigá impatratu, incincitu, ba póté indieci. De a-oeea credu, ca spesele pentru cartile funduarie la tóta intem-plarea inca trebuie se le pórte finantiele imperiale.“ — Déca dietele si spesele de calatorii ale amplioatilor trans. comite-tulu le affa prea mari, apoi nu trebuie uitatu, catu de mici sunt lefile amplioatilor trans. pelonga ale celor din tierile germano-slavice. — Déca sunt in Transilvani'a dóue tribunale apelative, in locu de unulu, apoi retelele acestea sunt si pe a-rea; Transilvani'a tocmai acum va se introduce institutiuni nöue, de aceea trage conolu-siunea, ca comitet. fin. a stersu preamultu din bugetulu trans.; ca-ci tocmai candu ar' fi ade-verate tóte asertele acestui comitetu, totusi nu s'aru póté sterge fara 200.000, pe candu comitetulu a stersu 400.000, va se dica: a stersu numai dupa volnicia; ba tóte stergerile la o-lalta suie la 1 mil.

(Va urmá.)

Sinódele in beseric'a gr. catolica resaritenă.

Pre candu din unele parti se audu plansori si vaieraturi amare, ca trebile besericesei si scolastice ale romaniloru gr. catolici uniti s'aru aflá in o stare fórtă trista si mai desperata, prin urmare ca aceleasi aru trebui se se puna in ordine si regula buna prin sinóde besericesei, eara mai anumitul prin sinóde diecesane, pe atunci din alta parte órecare se disputa chiaru dreptulu crestiniloru de a pretinde tienere de sinóde, necum amestecate din clerici si mirenii, ci nici macar sinóde conchiamate curatul numai din clerici. Acésta partita din urma este mica la numeru, inse istétia, activa, adica nepregetatóre, inrasnétia si cutesatóre, partita demna de dascalii ei, carii că de $1/4$ de seculu inoce o-au crescutu si dadacit u cu mare grija, pentruca prin trenta se sugrumé orice miscare de viézia constitutiunala in beseric'a resaritenă si mai apoi — se dea lovitur'a din urma chiaru besericei acesteia multu cercate si sbiciulate de atatea asupreli seculare.

Clerulu greco-catolicu trebue se fia afaltu pana acum, ca elu este supusu nu numai concordatului din 1855, carele inca este cunoscutu, pentru ea acelasi se tiparise si impartise, ci si unor instructiuni secrete, esite mai tardioru, tiparite si aoeleasi, impartite inse numai capiloru besericesei.

Fia coprinsulu aceloru ácte publice oricare va fi, noi a stadata se cercetam drep-tulu si datorinti'a de

a tiené sinóde besericesei si pe urm'a concordatului, eara acésta se o facem u asié, incatul se ne ferim de orice critica generala a spiritului ce'lui adie, de orice intrebari, déca si pana unde coprinsulu aceluia vatama drepturile si pracs'a besericei greco-catolice resaritene, pentrua cu asemenea cestiuni se occupa aceia, carii lucra pentru revisiunea concordatului.

Art. IV din concordatul contine intre altele: „Archiepiscopiloru si episcopiloru va fi ertatu a deprinde tóte cate intru gubernarea dieceselor sale li se cuvinu séu din dechiaratiunea séu din dispusetiunea santeloru canóne dupa disciplin'a presenta a besericei aprobată de santul scaunu si mai alesu“:

a) b) c) d) (vedile in originalu, ear')

„e) A conchiamă si a tiené concilii provinciale si sinóde diecesane dupa norm'a ss. canóne, si a publică aetele loru*).“

Din acestu citatul se cunóisce limpede, cumca mintiun'a respondita de cativa ani in clerus si in poporu, că si cum concordatulu ar opri tienerea de sinóde, este si remane mintiuna, ruginata inca si prin fapte complinite, adica prin sinóde tienute si pana acum in cateva diecese si archidiocese romano-catolice. Deci concordatulu nu pune nici o pedeca tienerei sinódelor. Ceea ce nu se spune in concordatulu austriacu, adica ceea ce lipsesce din elu, este modulu tienerei sinodului, timpulu, numerulu membriloru, calitatea voturilor loru; preste acésta nu este decretat in elu, ca archiepiscopii si episcopii se fia datori a conchiamă sinóde; ci este intrebuintiatu numai terminulu: „liberum erit,“ va fi ertatu. Acésta respicatura elastica, reu definita nu trebue se ne sparia intru nimicu. Curatul se dice in citatulu art. IV: „sive ex declaracione, sive ex dispositione Sacrorum Canonum etc.“ Deci noi tocmai pentru acésta trebue se ne tienemu si óresicum inclestam in recursulu cercetariloru nóstre in prim'a linia de canóne si in data alaturea cu acelea de vechi'a pracs'a a besericei romanesi oata s'a tienutu odinióra de metropoli'a Albe-Iulie in Transilvani'a si a carei provincia metropolitana s'a intinsu de siguru si in Ungari'a. —

Inse care sunt acelea ss. canóne, care decretésa strinsu tienerea de sinóde? Eu nu asiu fi in stare de ale cita asié usioru, pentrua sunt dieci de ani de candu nu me mai ocupau ou sciintia dreptului canoniciu; unu bunu canonistu de ai nostrii, dela carele asteptam in scurtu esirea unui operatu in acésta materia, avu bunatatea de a'mi inlesni urmatorele citate:

Pentru adunarea concilieloru séu sinódeloru provinciale, adica a celor compuse din episcopi sub presiedinti'a metropolitului de cate doua ori pe anu suna: Canonulu 37 alu ss. Apostoli. — Can. 5 alu sinodului 1 a tóta lumea dela Nicea din anulu 325. Can. 20 alu sinod. dela Antiochia din a. 332. Can. 19 alu sinod. dela Calcedone din a. 351 dela Christosu.

Mai tardi vedienduse ca este greu a tiené sinóde semestrale, s'a decretat tienerea de sinóde provinciale pe fiacare anu odata in: Can. 8 alu sinodului (Conciliu) ecumenicu III dela Constantinopole din a. 680. Can. 6 alu sinod. II dela Nice'a din an. 787.

Acesteia tóte sunt sinóde mari tienute in Resaritu, la care inse latinii au luatua parte si la ale caroru decree ei se cunoscu supusi pana in diu'a de astadi.

Se vedemu inse ce tienu si unele sinóde mari curatul apusene, séu cum le mai dicu de ale latiniloru. Conciliulu dela Basile'a in siedinti'a XV si Conciliulu dela Tridentu (care a durat 18 ani) in siedinti'a XXIV capu 2 de reformatiune decretara, că metropolitulu care nu va conchiamă sinodu provincialu celu pucinu in trei ani odata, se fia a furisit u.

In catu pentru tienerea sinódeloru diecesane, apoi că se tacemu de legea si datin'a vechia a resaritului, totu prin susu citatele doua Conciliu ale latiniloru, adica celu dela Basilea totu in sied. XV si celu dela Tridentu in capu 2 alu sied. XXIV se decretă a se aduna in fiacare anu celu pucinu odata.

Acesteia tóte sunt decrete de ale aceloru conciliu séu sinóde mari, a caroru auctoritate este mai mare de catu a tuturor archiereiloru, a tuturor patriarchiloru si papiloru din lume si caroru trebue se se supuna toti fara nici o exceptiune.

Intr'aceea eata ce dice insusi unu papa, adica Aleandru

*) Convocare et celebrare ad sacrorum Canonum normam Concilia provincialia et Synodos dioecesanas, eorumque acta divulgare.

VII. Constitutione 20 § 8 despre sinode: „Nihil frequenti animarum recognitione Synodorumque celebratione, populorum saluti ac veteri disciplinae constituendae accommodatus esse.“

Sinodulu provincialu din Colonia tienutu in a. 1549 si recunoscute de papii Romei dice in tit. de Celebratione Synodorum Cap. I „Neglectis synodis non aliter ecclesiasticus ordo difflit, quam si corpus humanum nervis solvatur.“ Adica cum ai dice romanesce: Ne tienendu sinode, bun'a ordine besericésca se destrama in tocma că si candu ai scôte nervii din trupulu omenescu. —

Mari cuvinte sunt acestea, in catu te coprinde mirare, cum asemenea adeveruri s'au potutu mai tardi intuneca si da uitarii. —

Intr'aceea dela unu timpu incóce se aude in publiculu nostru vorba, ca uitate, dora n'ar fi nici o greutate in privint'a tienerii sinodelor provinciale si diocesane; ca acelea s'ar potea conchiamă; inse pentruece se se cera si parteciparea mirenilor la sinode diocesane, si earasi, de ce se se mai pretinda si sinode protopopesci? —

Óre in adeveru numai intru atata se stea pedecele tienerii sinodelor in diecesele romanesci greco-catolice? In acestu casu acele pedece n'aru esista de locu. Au pretinsu vreodata mirenii uniti cu sil'a cu poterea, că se ia si ei parte la sinode? Pre catu sciu eu, acésta nu s'a intemplatu niciodata. Nu atatu interesulu mirenilor, catu mai virtosu interesulu clerului, aluascalilor si alu cantaretilor pretinde in modu imperativu, pentruecă inca mirenii mai de frunte se aiba ocasiune de ajunsu a se informa déca nu mai multu, despre starea materiala a clerului si a celui laltu personalu besericescu. Nu pentru mirenii, ci pentruebeserioani sunt destinate prescurtele, parastasele, paraclisele, saracustele, sarindarele, pomenele, tacsele dela morti si botesati, portiunile canonice, subventiunile cultului, dela statu si dela tiéra, testamentele si legatele séu asié numentele danii in bani, mosiore, scule, colectele s. o. l. Le mai pote óre lua cineva pe tóte acestea cu sil'a, cu bratii militariu că in dilele lui Lorandus Lépes dela poporu? Nicidcum si niciodata. Mirenii n'au se mérga la sinode, pentru că se se amestecă la cele sacre, ci pentru că se ingrijescă de pastrarea si sustinerea celor sacre. Int'aceea inca odata: mirenii uniti nu se imbiie la sinode; preotii voru vedea preste pucinu, déca au ori nu, trebuintia de ei. Numai se nu se mai fatiarésca unii si altii dicendu, ca pap'a dela Rom'a nu sufere că mirenii se ia parte la sinode, pentruecă parteciparea loru se nu mirose a calvinia. Pap'a Benedictu XIV. era unu omu pre catu inviatatu, pre atatu si unulu din cei mai aprigi aparatori ai potestatii absolutistice, carea inghitie in sine si orice alta potere si drepturi, si totusi acelu papa in capu 9 din cartea 3 scrisa despre sinodele diocesane oricatu mio sucesce si invertesce, totu este silitu a marturisi, cumea in beserică lui Christosu a fostu din stravechime datin'a de a chiama cate odata si mireni la sinodele diocesane. „Non prorsus ab antiquis moribus alienum fuisse arbitramur, ut ad synodos dioecesanas pariter quandoque laici introduce-rentur.“ Dupa acestea Benedictu in urmatorele 5 puncte iti mai scarmana cestiunea dicendu, ca pe unde a fostu datin'a (consuetudo) de a se conchiamă si mireni la sinodele diocesane, aceeasi se fia observata si de aici inainte; eara unde nu s'a introdusu inca acea datina, episcopulu afandu cu cale din cause grele, pote conchiamă si mireni la sinodu, numai catu aceia se nu aiba votu decisivu; — de altumintrea episcopii, dice numitul papa, aru potea cere consiliulu mirenilor si afara din sinodu. Ci se lasamu acestea sucituri ale lui Benedictu XIV., la care se pote aplica preabine cunoscutul proverb nemtiescu: „Wasch mir den Pelz, mach' ihn aber nicht nass; pentrueca — cela pucinu — in dilele nostre nici unu episcopu nu va gasi mireni ómeni cu demnitate de caracteru, carii se se injosescă a priimi chiamarea numai cu votu consultativu in acele a cestiuni, in care mirenii trebue se ia parte dupa dreptu, nici earasi a da episcopului sfaturi cum amu dice, in dosulu casei, pe sub ascunsu, pentruecă se cada in prepusu de intriganti; eara apoi dieu nici episcopii de acum nu se voru umili a cere consiliu dela bucatarii séu dela lacaii loru, séu ce mai sciu eu dela ce lingatori de talere. Ci mai in seurtu, de acelu papa nu ne miram. Au n'ati vediutu, cum tocma si in anulu acésta in un'a din siedintiele senatului legislativu alu Franciei archiepiscopulu si cardinalulu Bonnechose imbrancinduse a responde la cumplitele invinuiri aduse de dn. Rouland fostu ministrul de cultu asupra ultramontanilor, ilu luă guri a pe dinainte si strigă: „Mon clergé est un régiment, il doit marcher, et il marche.“ Adica: Clerulu meu este regimentu, elu trebue

se mérga si merge (la comanda). Satisfactiunea ce da pap'a Benedictu adeverul istoric este, ca elu necum se dechiare parteciparea mirenilor la sinodele diocesane de institutiune calvinésca, dara din contra o recunoşte de o datina, praca stravechia a besericiei candu dice: „Non prorsus ab antiquis moribus alienum fuisse etc.“ Ei, ca ce bine mai scia pap'a Benedictu XIV. tóte cate au fostu secundum antiquos mores! — (Va urmá.)

Scire trista. Pré onoratulu Domnu Nicola u Maniu, fostu vicariu foraneu alu Fogarasiului, dupa unu morbu si o suferintia forte indelungata, de dureri fisice debilitatu si fini cursulu vietiei in 25 Martiu st. v. a. o. pela 11 óre sér'a, ér' in 27 fù petrecutu la cas'a eternitatii si astruocatu in cimenteriulu besericiei romane gr. catolice din Fogarasiu, cu cea mai cuvenita onore de pe urma, functionandu la solenitatea funebrală vre-o 12 preoti si petrecundulu unu numeru insemnatu de poporu din acelu opidu. Viéti'a publica a nestoricului acestui parinte alu poporului si besericiei s'ale ne impune detori'a, că si pana candu vomu tramite spre publicare datele si numerulu meritelor, si alu benefacerilor, cu care se-a distinsu in viétia, se-i dicemou cu totii „Fia-i tie-rin'a usiora si numele neuitatu!“

Desiu 9 Aprilie. La comitelulu pentru ajutarea tenrilor lipsiti din comitatulu Solnocalui din laintru dela facultatea de drepturi dintre membrii oblegati cutribuira in patru-luniulu Gerariu-Prieru urmatorii Domnil: Clemente Hosu, Iosifu Leményi, Ioane Cice cate 8 fl. v. a., Ioane Busura 6 fl. v. a., Ioane Moldovanu par., Vasile Muste, Alecsiu Bogdanu si Ludovicu Grauru cate 5 fl. v. a., Andreiu Francu, Basiliu Alutanu, Ioane Barbu, Constantinu Moldovanu cate 4 fl. v. a., Gavriile Fetea 3 fl. 50 cr., Macabeu Mezei, Ioane Popu cate 3 fl. v. a., Ioane Filepescu, Vasiliu Tohati, Teodoru Rosiu cate 2 fl. v. a., Stefanu Galea, Petru Muresianu, Ioane Muresianu si Elia Bercianu catu 1 fl. v. a. —

Colect'a publicata din Olpretu 12 fl. v. a. Comun'a Rugasiesci prin parochulu locale Ciupe 1 fl. v. a. A doua colecta din Olpretu de 6 fl. v. a. facuta ér' la steruint'a Dlui jude sing. C. Hosu dela Domnii: Clemente Hosu 2 fl., Cirila Popu, Gabrile Hosu, Gottfried Henning si Szöts Ede cate 1 fl. v. a. — Adaugundu la acestia si restulu de 11 cr. remas de pe treiluniulu Brumarel-Andrea, face sum'a totala 104 fl. 61 cr. v. a.

Din acestia se impartire lui Ioane Tohati asultatoriu de drepturi in Sabiu pe Gerariu, Fauru si Prieru cate 10 fl., ér' pe Martisoru 8 fl.; lui Mihaiu Cupsia si Daniele Popu asult de drept. in Clusiu pe Gerariu si Prieru la fiacare cate 8 fl., pe Fauru cate 7 fl. si pe Martisoru cate 6 fl. v. a., subtralunduse si portulu postale cu 1 fl. 8 cr. a remas de pe treiluniulu urmatoriu in casa 7 fl. 50 cr. v. a.

Dela comitetulu pentru ajutorarea asultatorilor de drepturi din comitatulu Solnocalui din laintru. —

Prin Basiliu T. Alutanu, not. comitetului. Ciceu Cristuru 29/3. Catu de bine se observăsa legea pentru dreptulu egalu politiu-nationalu prin comitatulu nostru pote veru-cine pipai, déca va face o revista preste suspendarea si depunerea fostilor notari romani si inlocuirea loru cu altii straini. Tocma in momentele de facia se intemplă acésta si cu bravulu notariu romanu Danu Lupu (Farkas) din Spermedieu, despre a carui harnicia si viétia intréga, zelu si activitate spre binele locuitorilor nimene cu sufletu dreptu nu se pote indoi. Óre care se fia caus'a depunerii notarilor romani? pentrueca limb'a acuma nu mai pote defecțu, nici obiectu de imputare, dupa-ce art. de lege sanctionatul indreptatiesce limb'a romana intocma oá si pe cea maghiara a servi de oficioasa. Vomu cercetá mai aduncu in apucaturile manierii acesteia, pentrueca nu vomu concede, că se si bata unii jocu de legea sanctionata, cu atatu mai verosu nu, ca-ce poporulu romanu din partile acestea e vatematu in sufletu, ca se lipsesc de notarii sei, cei ce le eră in tóte negótiale că man'a cea drépta, si apoi cei de maghiari tragu jaru numai la ol'a loru. —

Cronica esterna.

ROMANIA. Bucuresei. Diurnale noue: afara de „Trompet'a“ si „Reform'a“ despre cari vorbiramu au mai esituita la viétia in loculu „Romanului“ si alu „Libertatii“ diurn. „Conscientia nationala“ cu pretiu 20 fl. pe semestru sub garantulu responsabilu Profiru Stoenescu. Dlu C. A. Rosetti isi publica profesiunea de creditia, totu cea vechia, repetendu, că romanulu se aiba conscientia de

sene, cum dicemus noi „se incepemus a amblă pe petioarele noastre.“ Ese er' pe tota diu'a.

In locul „Dimbovitiei“, care trebuia se incete din cauza strimtorilor financiari, era sub directiunea lui T. N. Orasanu „Opiniunea natională“ cu pretiu de 44 sfanti. Nu facemus alte observari, ci ne tormurim la expresiunea celei mai profunde simtite bucurie, ca er' incepe epoca imultirii diurnalelor in România, compasul progresului si al redevintei conscientiei nationale.

Avemus inse a ne exprime sperantia, ca, dupace acum cauza cauzelor, care cauză tota rivalitate si desbinarile in România, ad. deciderea cestii rurale, numai potrivit marulu de certă si de desbinari intre partite, diurnalele susnumite voru luna in conscientia strinsu nationala atatu stricta observare a tuturor legilor sustatorie, a caror modifikasi e numai competitiva corporilor legislative, catu si drept'a executare a acestei legi, celei mai importante din tota cele decise, pentru că se se pota asiadie odata unu fundamente tare pe care se se pota crese pomulu celu de viatia alu „conscientie nationale“, si amu dori, că coalitiunea, ce 'si perdu substratul celu mai de capetenia alu incercarilor sale, se'si dă man'a cu partita nationala, că se se fusioneze tota capacitatate intr'o singura coalitiune: a ordinei, a progresului si a fericirei natiunii combatendu, nu mai multu legile, ci numai calcarile loru si totu feliulu de abusu intru drept'a loru aplicare; si apoi se pledește mai desu, se pretendă mai eu dorere si mai cu neastemperu prim'a conditiune a destierii „conscientii nationale“, ad. ponerea in praca foră catu de pucina amanare a legei pentru institutiunea obligatorie, ca foră sciintia nu e potere, nu e nici avere, apoi foră acestea, cine mai e atatu de nebunu, că se spere munti de auru intru inaintarea in civilisatiune, care singura e regin'a libertatii si a luminarii. —

Nou din Principate avemus a registrá o fapta marimosa a lui conte Scarlatu Rosetti, care dupace visita institutu „Asilul Elena“ redicatu de Domn'a Romaniei, darui acestui institutu cu licentia ceruta 2500 lei si 100 carti didactice. Dă cerulu mai multi mecenati romanilor, că D. conte Rosetti!

— Unu decretu alu Domnului sanctionesa legea votata de corporile statului pentru a se canalisa si asecura Dimbovicia, cum si sum'a votata de 1,250.000 lei. Numai de s'ar face economia cu acesti bani mai multa in folosul publicu, decatu pentru pungile esecutorilor. —

ITALIA. Milana 10 Aprile. Cu sosirea primaverii incepu a se isi si agitatiunile partitei actiunei, ma si cea a reactiunei mai prin tota Itali'a. Anumitu aicea se tienu in 8 o adunare a celor mai de influentia agenti ai lui Mazzini, cari constitue clubul unitar alui Mazzini. Intr'o esponere despre starea republicanismului si despre intențiunea partitei lui provoca Mazzini pe omeni sei, că se dă acum unu semnu de vietă, deca nu vrea se 'si perda tota influența. Chiar si cu periculu de neresire ar' trebui acum a se pune in lucrare atacul prenuntiatu asupra Venetiei si Tirolului de sudu. Din partea gubernului ni se vornu pune pedeci, dice Mazzini; cu tota acestea trebue se dovedim cu atatu lumii catu si Venetianilor, cumca partita nu s'a lepedatu de activitatea si planurile sale. Se decide dar', dupa cum scrie „Oestr. Ztg.“ dintr'o fantana competenta, că celu multu in lun'a lui Maiu a. c. se se puna pe scena incercarea mazzinistica. Mazzini asecură, ca s'a tramis in Venetia unu numeru destulu de mare de arme spre a da Venetianilor mediuloc si ocasiune a colceră la aceasta insurectiune; celu mai mare contu inse se pune pe emigratiunea venetiana ce se afla in statele Italiei, care subtragunduse ajutorele din partea regimului deveni acum intr'o stare desperata si se va aruncă in braciele republicane apromitendulise pane si bani. Corespondintele asecură, ca in lun'a lui Maiu va ave regimul austriac a intempi si acesta insurectiune că si incercarile de anterius de suptu conducerea lui Andriazzi si Tolozzi.

In Itali'a de sudu incepù brigantismulu din tota partile a terorisă locuitorii cu o turbare atatu de mare, incatu gen. Palavicini dupa ordinea primita a si alergatu cu tota iutiala la Calabria, in sudulu Neapolei, inse pana candu ajunse elu acolo brigantii arsera mai multe sate, macelara si dusera prinsi multime de omeni. Vreo patru bande de briganti, cam de catu 150 de fetiori, comandati de Corifeii, Palma, Franco si Guerra au esit in statul romanu. Curiose porniri. In

nordulu Italiei republicanii in contra Venetiei, er' in sudulu Italiei brigantii ad. reactiunea, cei ce vrea restaurarea cea vechia, 'si incepura actiunile. Er' Rom'a neci de cum nu se induplaea a primi de buna conventiunea din 15 Sept., pe care Franoia si Victore Em. au inceputu a o duce in deplinire. — Armat'a austriaca inca-va-sta gata concentrata catra Adri'a spre a intimpina incercarile de insurgenți. —

FRANCIA. Parisu 13 Aprile. In desbaterile adresei de adi tienu f. ministru Thiers o cuventare, care multumii tota asteptarile cele incordate ale publicului, ce se afla in nr. mare de facia. Elu vorbi despre politic'a esterna a Franciei, pe care o desfasură in partile ei cele mai slabe cu atata pernsetate, incatu cuventarea lui se priveste că unu evenimentu in politica. Elu a dovedit in se o gealusia pre mare facia cu Italia, ceea ce i si potrivit agonisi inaintea semintiei latine titlulu de unu francesu separatistic — fiinduca cuprinsulu intregei lui cuventari se reduce la unu felu de emulatiune facia cu Italia, candu si luă de tema, ca Unitatea Italiei va trebui se fia mai curundu seu mai tardiun dureasa pentru Francia si colisiunea cu beseric'a pentru orice regim legalu va fi totudeuna unu periculu si o nenorocire, er' conventiunea din Septembre e asemenea de daunatoasa si pericolosa pentru Papa catu si pentru Italia si pentru Francia, pentru o Italia unita trebuie se rapescă catolicismul Rom'a, Austriei Veneti'a, si Francia orcum va veni in cea mai mare colisiune, ca vatemandu pe Papa va vatemă cele 36 mil. francesi catolici si in interesulu catolicismului Francia e avisata a tiené una cu Austria, er' unitatea Italiei va trage dupa sine unitatea Germaniei cu 40 mil. germani, care intarindusi porturile Danzig, Kiel, Hamburg, Brem'a su egemonia Prusiana, ajutata de Anglia va espune Francia la cele mai mari pericule. Acestea e simburele cuventarii lui celei demostenice. — Cu tota aceste opositiunea a remas pe diosu cu incordarile sale, fiinduca majoritatea corpului legislativu prim'i adres'a incuviintandu politic'a imperatului.

„Monitorul“ din 17/4 tocmai publica responsulu imperatului catra deputatiunea, care i presenta adres'a, a carui cuprinsu e: Eu multumesc pentru aperarea cea energiosa a legilor fundamentale, care sustin compan'a drepta a protestatilor statului. Patria ve multumesc pentru acesta. Suptu regimulu presentu se desfasură vieti a acesteia, ea vede, ca pedecile administrative disparu din ce in ce totu mai multu, vede progresulu asecurat si securitatea garantata. Din miscare alegerilor, din resunetulu tribunei si din presa semtiesce tiera, ca e libera. Departe de a se atinge de pomulu ce aduce fructe bune, masele lucratorie precum si plasele posesorie si acele, care isi aducu aminte, audu si ceterescu, se temu mai multu de abusulu libertatii decatu de abusulu protestatii. Procedeti inainte la lucrarile pentru imbunatatirea morale si materiale a individului, largiti drepturile comunei si ale deputatelor foră ca se voiti a preschimbă tota. Faceti ca in tota diu'a se aduceti cate o noua petra la edificiu; fundamentulu lui e largu (democratismulu conationalu) elu, nu poate se se redice pre susu (aplause!).

In SPANIA, Madridu, se ivi o demonstratiune serioasa de studenti, care facu de lipsa pasarea la midiulocu a poterii martiale; cauza fu depunerea din oficiu a Rectorelor senatului academic din partea regimului, fiinduca nu voii se destitue pe profesorul Emilie Castelar de catedra profesorală, ce o pretendea regimulu, pentru profesorulu scrisese unu articulu aspru despre durirea ce o facuse mai eri regin'a pentru tiera; inse spiritulu de unirea democratica a rasei latine prorumpe in contra separatismului la cauza comună. —

Atentiune la toti patimasiile de dinti!

Doctorulu de dinti vienesu

vine pe la inceputulu lui Augustu in
1-3 Brasovu.

Cursurile la bursa in 21. Aprilu 1865 sta asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 14 cr. v.
Augsburg	—	—	106 , 50 ,

Editiunea: Cu tiparul lui
JOANNE GOT.

Redactoru respunditoru

JACOBU MURESIANU.